

Posudek na práci **Obraz právníků ve filmu diplomanta Vojtěcha Panáčka**

Při posuzování předložené práce jsem ve zvláštním rozpoložení. Na jednu stranu jsem vedoucím této práce, takže by se předpokládalo, že jsem většinu svých komentářů k práci sdělil diplomantovi během psaní práce. Na stranu druhou jsem ovšem *via facti* vlastně i oponentem práce, neboť se mnou byla práce konzultována jen v úplně raných stádiích svého vzniku a pár komentářů jsem autorovi mohl dát ještě těsně před odevzdáním, jinak ale autor svoji práci zpracovával sám a možností konzultovat nevyužíval. Proto bude můj posudek přísnější, než posudky vedoucích práce zpravidla bývají.

Diplomant dokáže v pár odstavcích dobře shrnout základní děj filmu, upozornit na hlavní témata a vykreslit výstižný portrét právníků v hlavních rolích. Nelze mu tedy upřít schopnost popisu a charakteristiky. Bohužel ale zvolil formát, který ho příliš o mnoho dál nepouští. O každém filmu napíše pár stránek, u žádného se nepustí do hloubky, podobně jako na žádné téma nemá víc než pár odstavců. Obrazně řečeno jde víc o diplomovou práci psanou v SMSkách či tweetech než klasickou práci, která se na celém svém prostoru věnuje jednomu tématu. Pokud by vybraných 25 filmů zúžil na 5 až 10, třeba vždy vybral zástupce jedné kategorie právnických filmů, mohl by ve své analýze značně pokročit. Autor vytvořil pozoruhodnou kartotéku právnických filmů s působivými popisy, nikoli ovšem dobrou diplomovou práci.

Nad úroveň kartotéky se dostává až ve třetí kapitole a závěru. Nepochybuji o tom, že bez nich by se o diplomovou práci nemohlo jednat, neboť až zde uvažuje o rozebíraných filmech ve větších souvislostech a porovnává je také mezi sebou. Jistě by i tato analýza mohla jít hlouběji, zabírat větší prostor práce a věnovat se i dalším tématům. Zajímavé by například bylo uvažovat o tom, kdo rozhoduje o tom, jak budou právníci ve filmech ztvárněni či zda jsou v Hollywoodu a u publika populárnější právníčtí rutiněři, gangsteři, naivní začátečníci či léty nezkažení slušňáci.

Rád bych se ovšem pozastavil ještě nad dvěma momenty. Předně v práci postrádám jasnější metodologii výběru zvolených filmů a zejména pak její opření o odbornou literaturu či jiné seznamy. Druhý moment pak tento první rozšiřuje: v předložené práci autor pracuje jen s minimem odborné literatury. Až na pár zdrojů vychází prakticky především z jednotlivých filmů.

Vzhledem k výše uvedenému se nakonec po dlouhém zvažování přikláním k možnosti dát diplomantovi možnost svoji práci obhajovat v ústní rozpravě a odpovědět zejména na otázku, čím se zabývají lidé, kteří o právu ve filmech píší, a jak konkrétně vám pomáhají vašemu tématu lépe rozumět. Nijak přitom nezastírám, že jsem vážně zvažoval i možnost práci k obhajobě vůbec nepřipustit, což u vedoucích prací nastává spíš výjimečně.

V Praze dne 22. 8. 2018

JUDr. Mgr. Michal Urban, Ph.D.